

udbetegnede Egenstaber til dette Brug paa samme Maade, som man udskriver mange Andre til særligt Brug, fordi de have de særlige dertil fornødne Egenstaber. Dette er en Tanke, som jeg troer kunde gjøres frugtbringende og som maaskee kunde fortjene at underkastes en nøiere Overveielse. Det stiller sig nu saaledes for mig, at naar man indkaldte disse Folk i Foraaret nogle Maaneder, forinden den almindelige Døvelstid begyndte, lod dem faae nogen militair Dressur og derpaa satte dem til Afdelingerne omtrent samtids med at Troppesøvelserne begyndte, kunde man vente, at Intendantterne allerede i de første Aar vilde have Medhjælpere med en meget god Indsigt i Krigsministeriets Regnskabsvæsen og Betalingsbestemmelserne der. Derved opnaar man, at disse Folk i den Tid allerede vilde have lært saameget, at de under en Krig vilde kunne benyttes til de mere vanskelige og betydelige Stillinger, som ere tilkænkte dem efter det foreliggende Lovudkast.

Fallesen: Jeg tager nærmest Ordet for at berigtige, hvad det ærede Medlem sagde med Hensyn til, hvad jeg tidligere har ytret. Der staaer udtrykkeligt i Hærlovens § 155: „Indtil Forpleiningscorpsets endelige Ordning kan fastsættes i Forbindelse med Krigsministeriets, er der til Beskrivelse af Forretningerne under samme ansat: o. s. v. — saa kommer der et vist Antal Embedsmænd. Altsaa troer jeg meget vel at kunne sige, at Hærløven ikke fastsætter nogen endelig Ordning af Forpleiningscorpsen; Bestemmelsen derom skal stee senere i en nær Fremtid, og man er altsaa slet ikke bunden derved, at der i Hærløven tilfølgende staaer, at Forpleiningsvæsenet indtil videre bestyres af en Chef, der tillige er Departementschef i Krigsministeriet. — Jeg har tidligere under Hærløvens Behandling havt Leilighed til meget vidtløftigt at udtale mig om Hærens Forpleiningscorps, og jeg skal derfor ikke trætte Thinget med en Gjentagelse deraf; jeg skal kun sige, at jeg nu, som dengang, anseer det for aldeles nødvendigt og rigtigt at have to Divisionsintendanturer, og at jeg er meget glad ved og tilfreds med, at den ærede Krigsminister har havt Mod, — tør jeg ligefrem sige, — til at

forlange disse 69 Underofficerer, som han har foreslaaet. Det er nemlig en af de allerførste Ulemper for Afdelingerne, at man i Almindelighed tager deres to bedste Underofficerer fra dem og benytter dem til Regnskabsføring og Skriveri og den Art Forretninger, saa de ikke kunne virke ved deres Afdeling, saaledes som de skulle. Det er paa ingen Maade saa let at holde Rede paa alle de uendelig mangfoldige Ting, som findes ved Afdelingerne; der skal passes meget nøie paa i alle mulige Retninger. Der er baade mange Individier og mange Gjenstande, man har at gjøre med, og det er meget ofte Tilfældet, navnlig i Krigstid, at den Mand, der har at gjøre med en ganske lille Ting, f. Ex. en Vogn, maa lægge stor Conduite for Dagen for at føre den paa rette Maade; en Vogn kan ofte indeholde kostbare Gjenstande, som vilde gaae tabte, dersom man tager Foll, der ere utilstrækkeligt uddannede til at have Commando. Det er i høieste Grad af Vigtighed, naar et Magazin flyttes i Krigstid, at der ved de forskjellige Afdelinger, hvoraf et saadant Magazin bestaaer, findes underordnede Befalingsmænd, der som Underofficerer ere opdragne til at lyde, at vise Conduite, og som kunne skjønne, hvad der er at gjøre i ethvert enkelt Tilfælde. Dette kan paa ingen Maade udføres af Foll, der have staaet paa et Handelscontoir i Kjøbenhavn. De kunne i mange andre Henseender være fortræffelige Foll, der kunne bruges til Meget i Hærens Stridsstuer, men de kunne ikke bruges i Marken; det maa og bør være Underofficerer, som her ere de Underordnede, thi Overintendanten og Intendantterne kunne ikke være allevegne. Naar f. Ex. et Magazin, der bestaaer af 5—600 Vogne, skal flyttes, kan Intendanten ikke være allevegne; han maa have Foll, han kan stole paa, som ere vant til at omgaaes Menige og have Forstand paa, om Hestene kunne trække længere eller kortere, om der skal læsses om og hundrede andre Ting, som kunne foresalde, og som man maa have seet, for at have nogen virkelig Forestilling om dem. — Det kunde ikke falde mig ind, at ledsage det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ane Valgkreds (Fenger) i den Detail, hvori han er gaaet. Jeg er kjender iøvrigt saa fuldt som Nogen, at det ærede